

Steven Spielberg nerveus voor mogelijke kritiek op nieuwe Indiana Jones-film

'Atoombom is overal gevoelig thema'

DOOR HETTY VAN ROOIJ
CANNES - Regisseur Steven Spielberg heeft gisteren het filmfestival van Cannes veroverd met 'Indiana Jones and the kingdom of the crystal skull', de vierde film rond de avonturier met zijn karakteristieke hoed, waar de fans negentien jaar op hebben moeten wachten.

'Indiana Jones and the crystal skull' is qua verhaal en stijl een 'klassieke' Indiana Jones-film die twee uur duurt en wat traag op gang komt, maar een spectaculair einde beleefd. De film is vanaf donderdag in Nederland te zien. Spielberg zei gisteren tijdens een persconferentie dat hij bewust een 'ouderwetse' film maakt heeft, omdat de drie vorige Indiana Jones-films uit de jaren tachtig ook 'ouderwets' oogden. „Natuurlijk hebben we technieken gebruikt waar we vijftientwintig jaar geleden nog niet over beschikten, maar de stunts zijn zo veel mogelijk echt. Er is geen digitale magie gebruikt.”

Het festival van Cannes stond gisteren volledig op zijn kop door de aanwezigheid van hoofdrolspelers Harrison Ford en John Hurt, regisseur Spielberg en producent George Lucas. Fans van over de hele wereld bivakkeerden dagenlang voor het festivalpaleis in de hoop op een kaartje voor de film, een handtekening of een blik op een van de sterren. Regisseur Spielberg liet zich gewillig meevoeren in het publiciteitscircus, maar in kleine kring bekende hij dat hij nerveus was voor de komende kritiek. „Ik zal vannacht slecht slapen”, zei hij de avond voor de premië-

re. 'Indiana Jones and the kingdom of the crystal skull' speelt zich af in de jaren vijftig en in de film komt een atoombomexplosie voor, die overigens weinig gevolgen lijkt te hebben. Tijdens de persconferentie na de première herinnerde een Japanse journalist gisteren aan de Amerikaanse atoombommen die in 1945 op Japan vielen en hij vroeg zich af of de makers zich wel hadden gerealiseerd 'dat de atoombom in Japan een heel gevoelig onderwerp is'. Spielberg: „De atoombom is in de hele wereld een gevoelig onderwerp. De dreiging maakte deel uit van het dagelijks leven tijdens de Koude Oorlog. We hebben heel bewust het profiel van Indiana Jones tegen de nucleaire paddestoel gezet, dan weet je meteen waar dit verhaal thuishoort.”

In 'Crystal skull' probeert Indiana Jones een eeuwenoude kristalline schedel met bovennatuurlijke krachten uit de handen van de communisten te houden en terug te brengen naar een verloren stad in Peru. Alle klassieke Indiana Jones-elementen zijn aanwezig: vize oude tempels met valkuilen en spinnenwebben, verborgen schatten, enge beesten, stoffige skeletten, humor en spectaculaire actiescènes.

Karen Allen en Harrison Ford ogen blij elkaar weer te zien op de première van de vierde Indiana Jones-film.

FOTO AFP/ANNE-CHRISTINE POUJOLAU

AMALIA BARACKS Programmeur Muiderslot stopt

Zondagochtend, tijdens het laatste koffiecircuit van dit seizoen in het Muiderslot, is afscheid genomen van programmeur Amalia Baracks. Baracks was dertig jaar lang het brein achter de populaire koffiecircuiten. Zij had een fijne neus voor jonge, veelbelovende ensembles die later furor maakten op internationale podia. Haar programma's werden gekenmerkt door kwaliteit en laagdrempeligheid. Zij stimuleerde met succes de aanwezigheid van kinderen bij de concerten. De serie koffiecircuiten wordt volgend seizoen voortgezet door andere leden van de organisatie.

NET BABYMUISJES Winehouse op YouTube

De soulzangeres Amy Winehouse en de rockzanger Pete Doherty hebben een filmpje op de internetsite YouTube gezet. Dat heeft de BBC zaterdag gemeld. Het filmpje heet 'Winehouse' en toont de twee Britse artiesten zittend op de grond in blauw licht in een lege kamer met pasgeboren muizen om hen heen. Ze zeggen onsamenhangende dingen en praten met de muizen. De woordvoerder van Winehouse bevestigt dat de video echt is, maar geeft verder geen commentaar.

SONGFESTIVAL Hind onderaan in de peilingen

Hind doet het niet goed in de polls voor het Eurovisiesongfestival. Bij de online wedkantoren staat de Nederlandse deelnemer met haar nummer 'Your heart belongs to me' onderaan in de lijsten. Rusland is overal favoriet, gevolgd door Armenië, Servië, Oekraïne en Zweden. Hind staat morgen in de eerste halve finale van het songfestival. Van de negentien deelnemers gaan er tien door naar de finale op zaterdag. Ze neemt het op tegen onder meer Rusland, Ierland, Armenië en België.

BEVESTIGING Nieuw museum in Amsterdam

In Amsterdam komt een nieuw museum bij het Museumplein. Een woordvoerder van de gemeente heeft een bericht hierover in NRC Handelsblad van zaterdag bevestigd. Het museum moet komen op de plaats waar de gemeente eigenlijk het Nationaal Historisch Museum (NHM) wilde vestigen. Omdat het NHM naar Arnhem gaat, wil Amsterdam dat er in de panden aan de Gabriël Metsustraat nu een museum komt.

CANNES 1 Internationaal debuut Carice

'Dorothy Mills', de eerste Engelstalige film van de Nederlandse actrice Carice van Houten, heeft zaterdag op het Filmfestival van Cannes zijn wereldpremière beleefd. De psychologische thriller werd op de filmmarkt, het commerciële onderdeel van het festival, vertoond aan internationale distributeurs, exploitanten en journalisten. In 'Dorothy Mills' speelt de 31-jarige actrice een getraumatiseerde politiepsychologe die op een afgelegen eiland een schizofreen meisje moet onderzoeken dat heeft geprobeerd een baby te vermoorden.

CANNES 2 Docu Tyson in première

Op het Filmfestival van Cannes is de documentaire 'Tyson' in première gegaan. De film geeft een openhartig beeld van de omstrede sporticoon, die zijn twintigste de jongste wereldkampioen boksen ooit werd. De 41-jarige Tyson was zelf bij de wereldpremière aanwezig. In de documentaire vertelt hij openhartig over zijn leven. De reeks interviews, die zijn vroegste jeugdherinneringen tot zijn recente controvergen behandelen, zijn gelardeerd met beelden van een groot aantal kampioenswedstrijden.

CANNES 3 Interesse voor Skin, Zomerhitte

Diverse landen hebben belangstelling getoond voor de Nederlandse films 'Skin' en 'Zomerhitte'. Dat hebben de producenten van beide films gisteren op het Filmfestival van Cannes bekendgemaakt. De films zijn aangekocht door salesagent High Point, een van de grootste bedrijven die films verkopen aan buitenlandse distributeurs.

KLASSIEK / RECENSIE

Gustav Leonhardt dwingt respect af met Pinkstercantates Bachvereniging

In deze maand mei wordt dirigent, organist, en klavecijnist Gustav Leonhardt, één van de grondleggers van de oude muziek, tachtig jaar. Om dit te vieren bedacht hij, samen met de Nederlandse Bachvereniging, een meiconcertprogramma met Pinkstercantates van zijn meest bewonderde componist Johan Sebastian Bach.

Bijna onopgemerkt liep Gustav Leonhardt zaterdagavond in de Grote Kerk van Naarden naar zijn dirigentenplek. Hij had lange tijd niet gedirigeerd, maar zijn formele houding die geheel ten dienste van de muziek staat, dwong meteen respect af. Heel bekend waren de vier cantates, die voor een volle kerk werden gespeeld, niet. Ook niet uitgesproken indringend. Dat lag niet aan de muziek of aan de uitvoerenden, maar eerder aan de zware religieuze context van de cantates. De indrukwekkendheid kwam van Leonhardt zelf.

Vooral in de duetten van de

De Nederlandse Bachvereniging o.l.v. Gustav Leonhardt. Programma: cantates rondom Pinksteren van J. S. Bach. Mmv Maria Keohane (sopraan), Robin Blaze (alt), Charles Daniels (tenor), en Peter Harvey (bas). Gehoord: 17 mei Grote Kerk te Naarden. www.bachvereniging.nl

cantates zoals in het driedelige 'Nun danket alle Gott', schitterend de bas Peter Harvey en de sopraan Maria Keohane. Keohane's warme timbre mengde bijzonder fraai met Harveys lichte basgeluid, maar ook met de manlijke alt Robin Blaze in het lange 'Erwünschtes Freudenlicht' smolt het kleurrijk samen. Hun samenhang straalde een groot geloofsgeluk uit met veel lachjes en elkaar liefdevol aankijken.

Nog meer muzikaal krachtovertoon in deze cantate vertoont de tenor Charles Daniels die met expressie en gepaste overgave in de recitatieven en aria's 'het woord' verkondigde. Wat lichter van tekst is de korte

cantate 'Erhöhtes Fleisch und Blut'. De muziek hierin, met name de tenoraria met zijn lastige toonschakeringen, is minder toegankelijk. Toch schakelde Daniels moeiteloos over van hoog naar laag. Na de pauze volgde de cantate 'Es ist dir gesagt, Mensch was gut ist'. Deze cantate sommeert de luisteraar tot devotie in woord en daad. Een stelligheid die goed naar voren kwam in de bas arioso 'Es werden viele zu mir sagen an jenem Tage'. Het koor met twaalf leden klonk niet altijd even coherent, maar in deze cantate liet het zich van zijn beste kant horen. Met het laatste strak gezongen koraal Gib, 'dass ich tu mit Fleiss' namen we waardig afscheid van Leonhardt. Er werd niet geapplaudisseerd, dat wilde de oude meester niet. Met zijn rug naar ons toe schuifde hij stilletjes weg, net zoals hij gekomen was.

RUDOLF HUNNIK

JEUGDTHEATER / RECENSIE

Schoonheid in tijdloze zandbak

Candyland van Bontehond en Over het II-festival. Regie en concept: Alexandra Broeder. Spel: afwisselend een cast van vijftien kinderen. Gezien op 17 mei in Almere. Nog te zien: t/m 1 juni aldaar en van 3 juli t/m 13 juli in Amsterdam. www.bontehond.net

Op een zandvlakte wachten twee kinderen ons op en iedereen wordt aangesproken voordat we verder mogen. 'Met hoeveel bent u?' Met één persoon. 'Dat klopt, u wordt verwacht..... Leuke jas trouwens.' De tocht naar Candyland begint. Er heerst een desolate sfeer die versterkt wordt door de geluiden van langzrijdende treinen en dichtbij gelegen autowegen. Het lijkt alsof op deze zanderige oerplek de tijd voor altijd is stilgezet. Op deze avond wordt de troosteloosheid nog verder vergroot door een snijdende wind.

Meer kinderen komen naar ons toe gelopen en wenken ons. Of we maar willen volgen. Ze zijn blij dat we er zijn, maar weten dat niet te tonen. Ze gaan zijwindig naast je lopen en kijken je steeds met sturende blikken aan. Boos, leeg, hypnotiserend of gewoon onderzoekend? Alles is er in te leggen. Plotseling pakken ze je arm, om zich daaraan vast te klemmen. Ze zoeken bescherming, warmte en zekerheid, maar de sturende blik die blijft. Het geeft ons volwassenen een unheimisch gevoel, terwijl, grappig genoeg, de kinderen onder de bezoekers zich een stuk minder ongemakkelijk voelen. Zij ervaren dit avontuur beslist niet als onplezierig, zelfs niet wa-

Scene van voorstelling in Almere.

FOTO STUDIO KASTERMANS

neer ze van hun ouders gescheiden worden. De sfeer is vreemdend, een soort Neverland, maar dan zonder het plezier. De splitsing tussen toeschouwer en speler vervaagt hier, want we hebben allemaal een eigen rol in dit spel. Het is een thematiek die regisseuse Alexandra Broeder vaker gebruikt, want vorig jaar maakte zij voor het Oeral Festival de voorstelling Wasteland. Ook daar de zijwindige kinderen met de sturende blikken, het stille wenken en het afpakken van je persoonlijke bezittingen. Nu zijn die ingrediënten verder uitgewerkt en in een meer verhalend kader geplaatst. Zelfs een hartelijk uitgestoken hand van een oma die naar haar kleinzoon is komen kijken, kan de jongen niet verlokken om uit zijn rol te vallen. De voorstelling legt veel menselijk gedrag bloot. Bijvoorbeeld dat wij volwassenen eigenlijk best makkelijk zijn te manipuleren. Als makke schapen laten wij ons in groepjes opsplitsen, op nat geregende stoeljes zetten, drinken we koude thee en worden we ont-

daan van tassen en sjaals. Netjes wachtend op toestemming om onze koejkjes te mogen openen. Het werpt de vraag op of je slachtoffer bent, of dat we ervoor kiezen ons te laten manipuleren. Met dat knagende besef verlaten we deze plaats. De kinderen van Candyland brengen ons onze kinderen en bezittingen terug, buigen en verwijnen aan de horizon. Wij keren in lichte verwarring terug naar onze eigen wereld.

MARTIJN HISSCHEMÖLLER

GITAARMUZIEK / RECENSIE

Gitarist Harry Sacksioni speelt het opnieuw klaar

Volle bak in Spant!, zaterdagavond. Claudia de Breij in een uitverkochte grote zaal en de solide publieksliefeling, gitarist en componist Harry Sacksioni (58) op Podium 2. Er is altijd verwarring over zijn achternaam. In Amsterdam is een gitaarwinkel met dezelfde naam. Zou hij soms? Nee dus, zijn naam komt in de Amsterdamse detailhandel vaker voor. Jaar in, jaar uit doet hij in een tournee tientallen zalen in ons land aan. Ik zag hem optreden in Raalte, Assen, Groesbeek en Amsterdam en zaterdagavond sloot hij zijn Stringdance-tournee af in Bussum. De koningin hoorde hem vorig jaar nog ter gelegenheid van de opening van de natuurbrug Crailo.

Zijn recept is simpel, uitgetest en geliefd. Een leeg podium met vijf staalsnarige akoestische gitaren op standaard. Om hem heen de nodige (?) elektronica en een effectpedaal plank. Sacksioni is een meester in improviserende speeltechniek en maakt van de effectelektronica spaarzaam gebruik. Meestal speelt hij staande op zijn Japanse Takamine-gitaar en praat zijn eigen nummers met veel Amsterdamse Rivierenbuurt kleur aan elkaar. Binnen vijf minuten functioneert de zaal als 2n huiskamer. Heel knap. Het publiek smult ervan. Sacksioni is een echte fingerpicker, van het soort waar vooral de VS het patent op heeft. Die speelstijl is daar zowat uitgevonden. Onze vertaling tokkelaar doet daar tekort aan. Sacksioni heeft een berg eigen werk op de plank en put daar uit het hoofd uit. Er is geen notenblad te zien. Hij rijgt oude successen als zijn beroemde Meta Sequoia, Paddentrek en

Optreden Harry Sacksioni, gitaar met voornamelijk eigen werk in Theater Spant!, Bussum, zaterdagavond.

De Lifter aan op Afrika geïnspireerde composities als Zoemana. Zo'n 20 nummers komen voorbij.

Sacksioni is knappe gitarist zonder dat er miljoenen noten voorbij komen, zoals je in zijn vak zo vaak hoort. Zijn virtuositeit zit in beproefde techniek, slimme effecten en achtelose vanzelfsprekendheid. Want wie hem probeert te imiteren, komt van een koude kermis thuis. Het is bereikbaar wat hij doet. Als oud-Ajacië kan Sacksioni het niet laten een plaagstoot naar het komende EK uit te delen. Hij speelt het Wilhelmus eerst in Muiderslotsfeer en vraagt of zón duffe aanpak als opwarmer kan fungeren. Nee dus. Vervolgens ranselt hij in een daverend spannende flamenco aanpak ons volkslied uit de snaren. Daar scoor je doelpunten mee, Sacksioni ook!

TJAKO FENNEMA

